WITRIVIER KLOOFSTAP, BAINSKLOOF - 1 FEBRUARIE 2015

Sondagaand toe ek in die spieël kom kyk sien ek die dood. My oë was bloedrooi, ek wou my longe uithoes en my lyf het gevoel soos 'n stuk vleis wat uit die yskas gehaal is om in 'n pan gebraai te word. Maandag was alles omgekeerd en ek kon voel hoe elke spiertjie

gereaktiveer is tot 'n ambassadeur van water, son en kabbelende strome.

Ek kon voel hoe die klippe onder my voete my wese gebrei het tot balans en bruikbaarheid. Die beelde van koel waterpoele en rotse het my gedagtegang soel gevul. My dag het voor my uitgestrek soos 'n kloof waar alles moontlik is

as van klip tot klip gevorder word, oomblik tot oomblik. Die nou waarin geluk altyd toegedraai is soos 'n engelse "present". Ek kon die tydelike ongemak van 'n lang stap met my onfikse liggaam verruil vir goeie herinneringe van goeie geselskap.

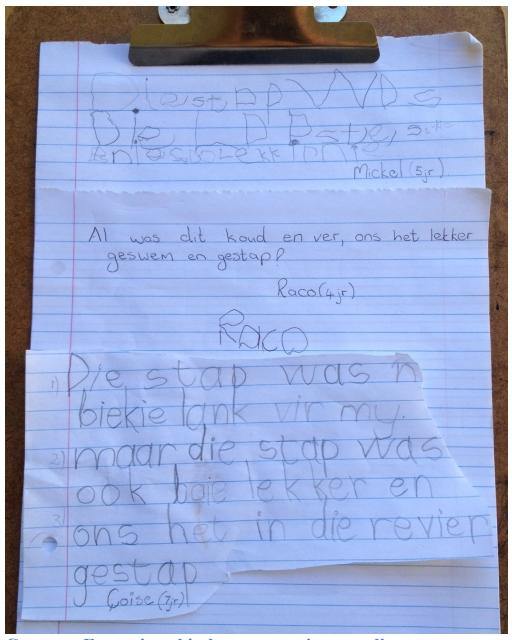
Ek het die lieflike Renier uiteindelik ontmoet, ou stapstaaltjies gedeel met Altus en Albert, saam met Japie bekommerd gewees oor die gesinnetjie wat nog verby die dronk Kapenaars aangekom het. Dan, om nie te vergeet nie: die pa en ma met die grootste uithouvermoë en geduld en die drie oulikste kinders: bergbokkie Coise, my beste maatjie Mickel en klein Raco wat so soet vir sy pa gewag het, terwyl hy die ander gaan haal het wat

agter was (sien die meegaande verslaggies van Francois en Corne Retief se kinders).

Laastens, maar nie die minste nie (om die waarheid te sê. die meeste) - God wat mens onder elke klip en in elke kabbel kon groet. Ons is ook dankbaar dat Hy ons almal in een stuk by die 2de tol gekry het. Soos gewoonlik 'n wonderlike ervaring: fisies, sielkundig, geestelik en sosiaal. Kom ons doen dit weer!

Marguerite Holtzhausen

Corne en Francois se kinders se ervaring van die stap